

РЕШЕНИЕ

№ 4293

гр. София, 27.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Мирослава Керимова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **4274** по описа за **2013** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 12. 03. 2013 г. по НАХД № 2951 / 2012 г., Софийски районен съд, НО, 103 състав е отменил изцяло наказателно постановление (НП) № 530/VI-303 / 31. 08. 2011 г., издадено от директора на Областна дирекция по безопасност на храните С. град /ОДБХ/, с което на [фирма], е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лв. за нарушение на чл. 47, ал. 2 и чл. 21а от Закона за храните.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от Областна дирекция по безопасност на храните С. град, в която се моли решението да бъде отменено, поради нарушение на материалния закон.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на районния съд. Подробни съображения излага в писмен отговор на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства

по делото показанията на свидетелите Ч., И. и К. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на първоинстанционния съд.

На 12. 08. 2011 г., е съставен акт за установяване на административно нарушение, връчен срещу подпис на същата дата, в който е посочено, че фирмата [фирма] не упражнява контрол и не изпълнява издадени предписания относно неразрешено обратно връщане на не реализирани хранителни продукти от животински произход и не е осъществен входящ контрол и проследяемост, констатирано на 08. 08. 2011 г. Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 530/VI-303 / 31. 08. 2011 г. от директора на ОБДХ С. град.

При тази фактическа обстановка, районния съд, е приел че е налице съществено процесуално нарушение, ограничило правото на защита на жалбоподателката, тъй като липсвало точно описание на нарушението.

Настоящата касационна инстанция намира, че обжалваното решение, следва да бъде оставено в сила, тъй като действително при издаването на АУАН и съответно НП, са допуснати съществени нарушения на производствените правила.

В АУАН е посочено, че фирмата [фирма] не упражнява контрол и не изпълнява издадени предписания, както и че не е осъществен входящ контрол и проследяемост, но липсва описание, както къде е извършено това нарушение, така и по какъв начин. Както АУАН, така и НП абсолютно бланкетно сочат за неизпълнени задължение, без да конкретизират в какво се състоят тези задължения, как са установени тези нарушения и обстоятелствата при които са извършени.

При това положение АУАН и НП не отговарят на изискванията съответно на чл. 42, т. 3 и 4 от ЗАНН, както и на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН.

Също така в АУАН и в НП се сочи, че са нарушени разпоредбите на чл. 47, ал. 2 и чл. 21а от Закона за храните, но в същото време е наложена само едно наказание, в нарушение на чл. 18 от ЗАНН, като не е посочено, за кое точно нарушение е това. Видно е също така, че нормата на чл. 21а от Закона за храните съдържа пет алинеи, но липсва конкретизиране, изискването на коя от тях не е изпълнено.

Правилни са и доводите в оспореното решение, че в конкретния случай наказанието е наложено на основание чл. 441, ал. 1, без да се сочи от кой нормативен акт, като това безспорно не може да е Закона за храните, тъй като в същия липсва такава правна норма.

Посочените по-горе нарушения са съществени, тъй като сериозно са нарушила правото на защита на лицето да разбере в извършването на какво административно нарушение е обвинен, като същите не могат да бъдат отстранени едва в хода на съдебното производство чрез събиране на гласни доказателствени средства, тъй като началото на административнонаказателното производство се поставя именно с издаването на АУАН и същия следва коректно и пълно да сочи нормите които се твърди, че са нарушени, както и обстоятелствата при които е извършено нарушението.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 12. 03. 2013 г. по НАХД № 2951 / 2012 г., на
Софийски районен съд – Наказателно отделение, 103 състав.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.